Lietas arhīva Nr. K30-1311-21/4
ECLI:LV:RVPT:2021:0226.11520003721.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 26.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa,
tiesnese Z. Studente,

rakstveida procesā izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.[1]panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/, būdams transportlīdzekļa vadītājs, kuram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atteicās no alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko un citu apreibinošu vielu ietekmes pārbaudes, un konkrēti:

2021.gada 17.janvārī ap pulksten 23.34 /pers. A/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām vadīja automašīnu VW Passat valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar kuru brauca /Pilsēta/, pa /Ielas nosaukums A/ no /Ielas nosaukums B/ puses /Gatves nosaukums/ virzienā. Pēc aizturēšanas /Ielas nosaukums A/ un /Ielas nosaukums B/ krustojumā, /Pilsēta/, /pers. A/ tika nogādāts uz VSIA "/Nosaukums/" /adrese/, lai veiktu medicīnisko pārbaudi uz alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko un citu apreibinošu vielu ietekmi, un 2021.gada 18.janvārī pulksten 0.55 viņš atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko un citu apreibinošu vielu noteikšanai bioloģiskās vidēs.

Tādejādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] /pers. A/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, un konkrēti:

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 15.aprīļa spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un sodīts ar piespiedu darbu uz 280 (divi simti astoņdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem. Nolēmums stājies spēkā 2019.gada 26.aprīlī.

Pilnībā neizciešot transportlīdzekļa vadīšanas tiesību ierobežošanas sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 15.aprīļa spriedumu, 2021.gada 17.janvārī ap pulksten 23.34 /pers. A/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām vadīja automašīnu VW Passat valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar kuru brauca /Pilsēta/, pa /Ielas nosaukums A/ no /Ielas nosaukums B/ puses /Gatves nosaukums/ virzienā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā, pirmstiesas procesa pabeigšanas laikā, norādīja, ka apsūdzību atzīst pilnībā, ka piekrīt lietas izskatīšanai tiesā bez pierādījumu pārbaudes visā apjomā, ka nevēlas aizstāvja piedalīšanos lietas izskatīšanā tiesā.

Tiesa, saskaņā ar Ministru kabineta 2020.gada 6.novembra rīkojuma Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" (saistībā ar Covid-19 infekciju) 5.19.1, 5.19.3., un Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta 1.[1]daļu, nolēma lietu izskatīt rakstveida procesā 2021.gada 26.februārī.

Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā lietas dalībniekiem 2021.gada 4.februārī tika nosūtīts paziņojums, izskaidrojot tiesības pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem.

Tiesā 2021.gada 16.februārī saņemts prokurora V. Vendena viedoklis par piemērojamo sodu un citiem ar sprieduma taisīšanu saistītajiem jautājumiem.

Prokurors lūdz tiesu atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā, izdarīts 2021.gada 17.janvārī, un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem; atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā, izdarīts 2021.gada 17.janvārī, un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem; saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro daļu, sodus saskaitīt daļēji un piespriest brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem; saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, piespriesto sodu daļēji saskaitīt ar neizciesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas noteikts pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 15.aprīļa sprieduma, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem; saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda laikā /pers. A/ lūdzu ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2021.gada 18.janvāra līdz 2021.gada 18.janvārim (kā izciestu vienu brīvības atņemšanas dienu); atcelt /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā un papildu drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts pēc sprieduma spēkā stāšanās. Piedzīt no /pers. A/ procesuālos izdevumus: kopā 173,68 euro.

Apsūdzētais viedokli par piemērojamo sodu un citiem ar sprieduma taisīšanu saistītajiem jautājumiem tiesā neiesniedza.

Līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā netika pieteikts noraidījums tiesas sastāvam un netika izteikti iebildumi pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā. Līdz ar to tiesa atzina, ka krimināllieta izskatāma rakstveida procesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo daļu tiesa atzīst, ka pastāv pamats neveikt pierādījumu pārbaudi attiecībā uz visu apsūdzību, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētās vainu, kā arī apsūdzētais ir piekritis šādas pārbaudes neizdarīšanai. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam pirmstiesas procesā ir izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Tiesa atzīst /pers. A/ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 262.[1]panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas par pareizu un apsūdzētā vainu – par pilnībā pierādītu.

Izvērtējot /pers. A/ personību noskaidrots: dzimis /datums/, /Pilsēta/, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, ar 12 klašu izglītību, apgādībā viens

nepilngadīgs bērns, strādā algotu darbu Zviedrijā, gadījuma darbus celtniecībā Latvijā, dzīvesvieta /adrese A/, iepriekš sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 15.aprīļa spriedumu krimināllietā Nr. Nr. 11520014319.

Ievērojot Krimināllikuma 7.panta trešās daļas un 262.[1]panta pirmās daļas nosacījumus, /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, par kuru likumdevējs ir paredzējis sodu – brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Ievērojot Krimināllikuma 7.panta trešās daļas un 312.panta otrās daļas nosacījumus, /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, par kuru likumdevējs ir paredzējis sodu – brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņš savu vainu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot sodu un tā mēru, tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai un trešajai daļai, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, personas resocializācijas iespējas, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa papildus minētajiem apstākļiem, ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi – aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (sk. A. Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp).

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un apsūdzētā personību, apsūdzētā attieksmi pret izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un to, ka apsūdzētais /pers. A/ ir izdarījis divus noziedzīgos nodarījumus, vienu kas vērsts pret satiksmes drošību un otru pret jurisdikciju, noziedzīgos nodarījumus izdarījis iepriekšējā soda izciešanas laikā, kā arī Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi – panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sodīšana un labošana ir iespējama piemērojot reālu brīvības atņemšanas sodu par katru noziedzīgo nodarījumu, kas būs samērīgs ietekmes līdzeklis.

Tiesa uzskata, ka nav pamata noteikt /pers. A/ kādu no Krimināllikuma 262.[1]panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem, jo atbildību pastiprinoša apstākļa esība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmums lietā Nr.SKK01-74/06).

Tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 262.[1]panta pirmās daļas sankcijā paredzētais papildsods /pers. A/ piemērojams maksimālajā apmērā un tas maksimāli atbildīs sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm, jo noziedzīgie nodarījumi izdarīti papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 15.aprīļa sprieduma lietā Nr. 11520014319, izciešanas laikā.

Vienlaikus norādāms tas, ka apsūdzētais /pers. A/ izmantoja savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta nolēmums lietā Nr. SKK?232/08).

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka soda mērķi var sasniegt piemērojot apsūdzētajam /pers. A/ par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu brīvības atņemšanas sodu tuvu brīvības atņemšanas soda minimālajai robežai, bet Krimināllikuma 262.[1]panta pirmās daļas sankcijā paredzēto papildsodu – maksimālajā apmērā:

- par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā (izdarīts 2021.gada 17.janvārī) sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem;

- par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā (izdarīts 2021.gada 17.janvārī), sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, sods /pers. A/ nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus un pilnībā pieskaitot papildsodu – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem. Tiesas ieskatā šāds sods un papildsods būs taisnīgs un samērīgs.

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ noziedzīgos nodarījumus izdarījis soda, kas viņam noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 15.aprīļa spriedumu lietā Nr. 11520014319, izciešanas laikā, galīgais sods /pers. A/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu piespriestos sodus daļēji saskaitot ar neizciesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – un galīgais sods pēc vairākiem spriedumiem /pers. A/ nosakāms – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. A/ soda izciešanas laikā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2021.gada 18.janvāra līdz 2021.gada 18.janvārim, kas atbilst vienai brīvības atņemšanas dienai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmajā daļā noteikto, procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumus.

Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 7.[1]punktā noteikts, ka procesuālie izdevumi ir izdevumi, kas radušies administratīvā pārkāpuma lietā, kurā pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu, materiālus nododot izmeklēšanas iestādei, vai pieņemtais nolēmums ir atcelts sakarā ar kriminālprocesa uzsākšanu vai zaudējis spēku sakarā ar personas saukšanu pie kriminālatbildības.

Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 7[2].punktā noteikts, ka procesuālie izdevumi ir izdevumi, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes konstatēšanai veiktajām pārbaudēm.

Atbilstoši lietas materiālos esošajai informācijai kriminālprocesā ir procesuālie izdevumi 70 EUR apmērā, kas saistīti ar narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanu (atteikšanos no tās) (lietas 2.lapa), un 103,68 EUR apmērā, kas saistīti ar transportlīdzekļa evakuāciju un uzglabāšanu (lietas 19.-20.lapa).

Tiesas izmeklēšanā tiesa nekonstatē pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturto daļu. Ņemot vērā minēto, procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā.

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un papildu drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts – līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta 1.[1]daļu, 2020.gada 6.novembra Ministru kabineta rīkojuma Nr.655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 5.19.1. punktu un Kriminālprocesa likuma 520.pantu,

nosprieda:

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā (izdarīts 2021.gada 17.janvārī) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā (izdarīts 2021.gada 17.janvārī) un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar šo spriedumu noteiktos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu noteikt – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, /pers. A/, personas kods /personas kods/, piespriesto sodu daļēji saskaitīt ar neizciesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas noteikts pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 15.aprīļa sprieduma lietā Nr. 11520014319, un galīgo sodu pēc vairākiem spriedumiem /pers. A/, personas kods /personas kods/, noteikt – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. A/, personas kods /personas kods/, soda izciešanas laikā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2021.gada 18.janvāra līdz 2021.gada 18.janvārim (viena diena).

Atstāt negrozītu /pers. A/, personas kods /personas kods/, piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā un papildu drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, Nodrošinājuma valsts aģentūras labā procesuālos izdevumus 103,68 EUR (viens simts trīs *euro,* 68 centi), kas saistīti ar izņemtā transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanai un ar glabāšanu.

Procesuālie izdevumi iemaksājami Valsts kases kontā: reģistrācijas Nr. 900000050138; Saņēmēja iestāde Valsts kase, Bankas kods: TRELLLV22, konta numurs LV86TREL2140651020000 (maksājuma uzdevuma mērķī norādīt: vārds, uzvārds, personas kods, /numurs/, VW Passat, EKK 21499).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij procesuālos izdevumus 70 EUR (septiņdesmit *euro*) apmērā par narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanu.

Procesuālie izdevumi par narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanu iemaksājami Valsts kases kontā – reģistrācijas numurs 90000099040, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV96TREL2140091033000, maksājuma mērķis – 2021.gada 18.janvāra Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.69.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Uzlikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus, kas apliecina procesuālo izdevumu samaksu.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā 10 (desmit) dienu laikā no tā pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Z. Studente